

Reclaiming the Self: Tehillim Chapter 71

Rabbi Shmuel Silber

1. תהלים פרק ע"א

א בך־יהוה חסיתי אל־אבושה לעולם: ב בצדקתך תצילני ותפלטני הטה־אלי אָזְנְךָ והושיעני: ג היה לי | לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כִּי־סלֵעִי ומצודתי אתה: ד אֱלֹהֵי פִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲנֵל וְחֹמֶץ: ה כִּי־אתה תקוּתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטָחִי מִנְעוּרִי: ו עֲלִיךָ | נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְעֵי אִמִּי אתה גוֹזֵל בֶּךָ תְהַלֵּתִי תָמִיד: ז כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסֵי־עַי: ח יִמְלֵא פִי תְהַלֵּתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ: ט אל־תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זָקְנָה כְּכֹלֹת כֹּחִי אל־תַּעֲזֹבֵנִי: י כִּי־אֲמָרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נֹעֲצוּ יַחְדָּם: יא לֹא־אֲמַר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְפּוּ וְתַפְשׁוּהוּ כִּי אֵין מִצִּיל: יב אֱלֹהִים אל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לַעֲזֹרָתִי חִישָׁה [חוֹשָׁה]: יג יִבְשׁוּ יַכְלֹף שֹׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי: יד וְאֲנִי תָמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהַלֵּתְךָ: טו פִּי | יִסְפָּר צִדְקָתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ כִּי לֹא יִדְעָתִי סִפְרוֹת: טז אָבוֹא בַּגְּבוּרוֹת אֲדֹנָי יְהוִה אֲזַכִּיר צִדְקָתְךָ לְבִדְךָ: יז אֱלֹהִים לְמִדָּתִי מִנְעוּרִי וְעַד־הַנְּהָ אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: יח וְגַם עַד־זָקְנָה | וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדֹר לְכָל־יָבוֹא גְבוּרָתְךָ: יט וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: כ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ [הִרְאִיתָנִי] | צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ [תַּחֲיִּינִי] וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: כא תָּרַב | גְּדֻלָּתִי וְתִסָּב תִּנְחַמְנִי: כב גַּם־אֲנִי | אוֹדֶךָ בְּכָל־יָנֹכַח אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה לְךָ בְּכָנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: כג תִּרְנֶנָּה שִׁפְתֵי כִּי אֲזַמְרָה־לְךָ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: כד גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תְּהַגֶּה צִדְקָתְךָ כִּי־בָשׁוּ כִּי־חִפְרוּ מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי:

In You, O Lord, have I taken refuge; let me never be ashamed. With Your charity, You shall save me and rescue me; extend Your ear to me and save me. Be for me a sheltering rock in which to enter continually; You commanded [others] to save me because You are my rock and my fortress. My God, rescue me from the hands of the wicked, from the palm of him who treats unjustly and robs. For You are my hope, O Lord God, my trust since my youth. I relied on You from birth; from my mother's womb You drew me; my praise is always in You. I was an example for the multitude, but You were my strong shelter. My mouth will be filled with Your praise, all the days with Your glory. Do not cast me away at the time of old age; when my strength fails, do not forsake me. For my enemies said of me, and those who watch for my soul took counsel together, Saying, "God has forsaken him; pursue and seize him, for there is no rescuer." O God, do not distance Yourself from me; my God, hasten to my assistance. The adversaries of my soul will be shamed and will perish; enwrapped in humiliation and disgrace will be those who seek to harm me. As for me, I shall constantly hope, and I shall add to all Your praise. My mouth will recite Your righteousness, all the days Your salvation, for I do not know their number. I shall come with the mighty deeds of the Lord God; I shall mention Your righteousness alone. O God, You have taught me since my youth, and until now I shall recite your wonders. And even until old age and hoary hairs, O God, do not forsake me, until I tell [of] Your strength to the generation, to everyone who comes-Your might. And Your charity, O God, [which is] up to the heights, for You do great things. O God, who is like You? That You showed me great and evil troubles, You will revive me again, and from the depths of the earth You will again raise me up. You will increase my greatness, and You will turn and comfort me. I too shall thank You with a stringed instrument for Your truth, my God; I shall play music to You with a harp, O Holy One of Israel. My lips will sing praises when I play music to You, and my soul, which You redeemed. Also my tongue will utter Your righteousness all the days, for those who seek my harm are shamed, yea, for they are disgraced.

2. מדרש תהלים (בובר) מזמור עא ד"ה [א] [עא, א]

[עא, א] (לדוד) כך ה' חסיתי אל אבושה לעולם ... אמר דוד רבונו של עולם אם כן ההבטחה, כך ה' חסיתי אל אבושה לעולם, וכי לא נתביישו ישראל בעולם הזה שאמר אל אבושה לעולם, אלא אמר דוד דיינו שנתביישנו בעולם הזה, ולא נבוש לעולם הבא, וכן ישעיה אמר ישראל נושע בה' תשועת עולמים לא תבושו ולא תכלמו עד עולמי עד (ישעיה מה יז).

3. רד"ק תהלים פרק עא פסוק א

(א) כך ה' חסיתי אל אבושה לעולם. נראה כי המזמור הזה אמרו דוד סמוך למזמור אשר לפניו, לפיכך לא אמר בו פתיחה למנצח ומזמור, ואמר זה המזמור בברחו מפני אבשלום

4. אלשיך על תהלים פרק עא פסוק א

(א) כך ה' חסיתי כו'. הנה יראה מהמפרשים כי על צרת אויביו מבקשי רעתו ידבר המזמור, ובייחוד יראה מהרד"ק שהיה על זמן ברחו מפני אבשלום בנו. ויתכן יאמר, הנה ידעתי כי מבלי שאתפלל רק שאחסה כך די לי לשלא אבושה לעולם, וזהו כך ה' חסיתי אל אבושה לעולם:

5. אבן עזרא תהלים פרק עא פסוק א

בך – אתה השם עומד לנצח על כן לא אבוש לעולם:

6. בראשית פרק נ פסוק כו

וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחְנְטוּ אֹתוֹ וַיִּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם:

And Joseph died at the age of one hundred ten years, and they embalmed him and he was placed into the coffin in Egypt.

7. תו"ס מס' נדה

... מסיימים בטוב

8. אגרא דכלה בראשית פרשת ויחי

וירצה עוד, וימת יוסף בן ק"י וכו'. שעד יום מותו היה נקרא שמו יוסף, הגם שפרעה קראו צפנת פענח הוא לא נתפתה בזה, רק יחוסו היה בשמו יוסף, ויישם בארון במצרים, דרך מלכים שמרשימים את שמם על ארונם פה נטמן פלוני, והנה אמר שיוסף צוה לרשום ולהשים זה השם יוסף על ארונו ולא שם צפנת פענח, כי זה השם היה לו לתפארת הגם שהיה מפורסם במצרים בשם צפנת פענח, ובעקבותיו הלכו כל בני ישראל אלה שמות בני ישראל [שמות א ב] ראובן שמעון וכו' לא שינו את שמם, ראובן שמעון עאלו, ראובן שמעון נפקו.

R. Zvi Elimelech Shapira of Dinov was born in 1785 / 5545. He was a close disciple of R. Ya'acob Yitzchac Horowitz, the Chozeh (Seer) of Lublin, and other great Chassidic leaders.

9. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד א

תניא, אמר רבי יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסיימתי תפילתי. לאחר שסיימתי תפילתי אמר לי: שלום עליך, רבי! ואמרתי לו: שלום עליך, רבי ומורי! ואמר לי: בני, מפני מה נכנסת לחורבה זו? אמרתי לו: להתפלל. ואמר לי: היה לך להתפלל בדרך!

10. רבי מנחם מענדל מקאצק זצוק"ל

מדוע לא מנע אליהו ד"ל ממנו מיד ליכנס לחורבת? אלא כך דרכו של העולם, נותנין לו לאדם את תבחיורה, ובעולם העליון שואלים אותו, למה עשית כן. רבי מנחם מ. מקאצק

11. ילקוט שמעוני תורה פרשת כי תצא רמז תתקלו

תניא רבי שמעון אומר מפני מה אמרה תורה כי יקח איש אשה ולא כתיב כי תלקח אשה לאיש מפני שדרכו של איש לחזור על האשה ואין דרכה של אשה לחזור על האיש, משל לאדם שאבדה לו אבידה מי מחזר על מי הוי אומר בעל האבידה מחזר על אבידתו